

drag en ny Bevilling til Forstærkning af Kjøbenhavns Søforter, endvidere $\frac{1}{2}$ Million til 11 Sitr. Kanoner, og man tilføier i Anmærkningerne, at det er aldeles usvarligt at opstætte dette længere. Jeg mener nu i det Hele taget, at vort Fædreland ikke forvares derved, at man øser en hel Del Penge ud, det kommer ikke an paa, hvor mange eller hvor faa Penge, vi øse ud, men det kommer an paa, om vi for de Penge, vi anvende, faae noget Solidt, Noget, hvorpaa der kan bygges, Noget vi kunne stole paa, Noget, der virkelig er af Værdi for vort Forsvar. Det Lovforslag, som ligger for til Behandling i Dag, indeholder en mindre Totalsum end de Lovforslag om samme Sag, som have været forelagte i de sidste Samlinger, men ikke desto mindre er det dog saa, at der aldrig nogensinde har været forlangt forholdsvis et saa stort Beløb til Forsvarssagens Gjennemførelse, som der forlanges ved det Forslag, som er til Afstemning i Dag. Jeg holder ikke af at gjøre Paastande uden at føre Bevis, og jeg vil derfor bevise, hvad jeg siger. Regeringens Forsvarsplan i Hjør androg, som ærede Medlemmer ville erindre, omtrent 72 Millioner Kroner foruden 17 Millioner Kroner, som man gjorde Regning paa at faae ved overidentlige Nybevillinger til Flaaden paa de aarlige Finantslove; det er 89 Millioner, og i Gjennemsnit i 10 Aar 8,900,000 Kr. I Dag foreligger der et Forslag om en Bevilling af 25 Millioner Kr. til en Del af Kjøbenhavns Landbefæstning, som skal udredes i 5 Aar, hvilket er i Gjennemsnit 5 Millioner Kroner om Aaret, dernæst forlanges 14 Millioner Kr. til Kjøbenhavns Søbefæstning, som skal udredes i 7 Aar, det er i Gjennemsnit 2 Millioner Kr. om Aaret, altsaa have vi nu 7 Millioner Kr. om Aaret. Fremdeles er der forlangt til Flaadens Udvikling, foruden de 1,700,000 Kr., som man forudcætter bevilge paa de aarlige Finantslove, 1,300,000 Kr. i de næste 6 Aar — der foreslaas 1 Million for det første Aar, men 1,300,000 Kr. for de næste 6 Aar — altsaa i Alt 3 Millioner Kr. aarlig til Flaaden, 3 Millioner til 7 Millioner er 10 Millioner, og man forlanger altsaa i Dag bevilget 10 Millioner Kr. aarlig i de første 5 Aar. Det er det Høieste, som hidtil har været forlangt — forholdsvis vel at mærke. Min Behyring med Henhyn til Udsigten til, om vi have Raad til at indlade os paa alt dette, formindstes ikke ved at se, at Totalsummen er nedsat, det er mig ligegyldigt, om man siger 5 eller 7 eller 2 eller 1 Aar, naar man er inde paa den samme Plans Udførelse, og det foreliggende

Lovforslag gaar netop ud paa Gjennemførelsen af den selv samme Plan, som foreslaa i Hjør, og jeg er enig i, hvad der blev sagt forleden, at det er rigtigt fra det Standpunkt, som ikke er mit, at det gjælder blot om at faae begyndt; har man først faaet begyndt, har man lettere Udsigt til at faae Sagen til at gaa, saa vil Fortsættelsen komme som en naturlig Følge. Af den Grund gjælder det for mig saa meget som muligt at modsætte mig enhverjomhelst nok saa lille Begyndelse. Den første Sten til Kjøbenhavns Befæstning, den første Dre dertil vil jeg af al min Magt sætte mig imod. Der er en Betragtning, man jævnlig gjør gjældende dels under Behandlingen af Forsvarssagen, dels ved Forelæggelsen af andre Lovforslag, og det er den, at Statskassen har Raad nok til det, Statskassen bugner af Penge, Statskassen kan nok taale Udgifter baade her og der. Sa vel er der mange Penge i Statskassen, det veed jeg meget godt, men jeg veed ogsaa, at Grunden dertil er dels, at Udviklingen i en Række af Aar faktisk har været standset, og dels, at man navnlig ved Toldblovigivningen vedblivende optræder efter min Mening paa uretfærdigt Grundlag Penge, som man for Diebliffet ingen Brug har for. Men hvor mange Penge der end er i Statskassen, er det dog saaledes med disse Penge, at de have den samme Egenstabs som andre Penge, nemlig at de ikke lade sig give ud mere end en Gang, saa at, hvis man vil give dem ud til Kjøbenhavns Befæstning, lade de sig ikke give ud til Fremme af Reforme og Landets Udvikling i det Hele. Vort Lands økonomiske Stilling er ingenlunde glimrende, og det gjælder i færlig Grad Landbruget. Landbruget er for Diebliffet under meget trykkende Forhold, og Udsigterne ere langt fra lyse for Fremtiden; der er snarere Trang til Stattenedsættelser, end at det kan gaa an at gjøre Regning paa Statteforhøielse. Og se vi paa vor finantsielle Stilling i det Hele, saa ere Udsigterne heller ikke der forhaabningsfulde. Maa jeg faae Lov til et Diebliffet at kaste et Blik paa vor finantsielle Stilling? Tage vi det Finantslovforslag, som i Aar er blevet forelagt i det andet Thing, for os, udviser det et Overskud paa 1,846,000 Kr.; men saa er der til 2den Behandling kommet Vædringsforslag fra de forskjellige Ministre til et Beløb af omtrent 1 Million Kr., derved er Overskudet gaaet betydelig ned, til omtrent 800,000 Kr.; hvilke Vædringsforslag der kunne komme frem til 3die Behandling, og hvilke Nedsættelser af Overskudet, disse kunne antages at ville nødvendig føre med